Shikshan Sanshodhan : Journal of Arts, Humanities and Social Sciences ISSN(o): 2581-6241
Monthly, Peer-Reviewed, Refereed, Indexed Journal Impact Factor: 7.384
Volume - 8, Issue - 1, January - 2025

DOIs:10.2018/SS/202501006 --:-- Research Paper / Article / Review

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಗಳು

ಡಾ. ಡಾ.ಪ್ರಸನ್ನಕುಮಾರ್ ಕೆ.

ಕನ್ನಡ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಡಾ. ಎನ್ ಎಸ್ ಎ ಎಂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು

ಬೆಂಗಳೂರು-೬೪.

ಠಿಞಡುಘಿಣ೨೪@ಡಚಿಟು.ಛಡು

ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ರವೀಂದ್ರನಾಥಟಾಗೂರ್ ಪರಿಸರ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರೆ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ 'ಸ್ವದೇಶೇ ಪೂಜ್ಯತೇ ರಾಜಾ: ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸುಭಾಷಿತ ಇರುವಂತೆ, ರಾಜನಾದವನು ಅಥವಾ ರಾಜನನ್ನು ಕೇವಲ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸುವ, ಅಮೂರ್ತದಿಂದ ಮೂರ್ತದ ಕಡೆ ಚಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಿಯಮದಂತೆ, ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಸಂಶೋಧನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಆಳ-ಅರಿವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರ ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದಂತಹ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವ-ಆಲೋಚನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ; ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮಗಳು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಹಲವಾರು ಆಯೋಗಗಳು ಭಾರತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಪೂರ್ವದ ಉನ್ನತದ ಆಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಂತರದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆಯೋಗಗಳೆಂದು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಪೂರ್ವದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆಯೋಗಗಳು:

ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರೆ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಖರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಮತ್ತು ಕೆಲ ಸಿರಿವಂತ ಜನ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವನ್ನು ಒಡ್ಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಥಾಮಸ್ ಮೆಕಾಲೆಯವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವರದಿಯನ್ನು ೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಮೋದಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ನಂತರದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ(ಪದವಿ ಪೂರ್ವ, ಪದವಿ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿ)ವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆ ನಂತರದ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಭಾರತತ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು.

- **ವುಡ್ಸ್ ವರದಿ:-**

ಚಾರ್ಲ್ಸ್‌ವುಡ್ಸ್‌ರವರು ೧೮೫೪ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇವರು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ೧೮೫೪ ರಲ್ಲಿ ವುಡ್ಸ್ ವರದಿಯನ್ನು ಚಾಲನೆಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಕೆಳ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುದೆಂಬ ಅವರ ಅಭಿಮತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದೆ ೧೮೫೭ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕಲ್ಕತ್ತಾಗಳಂತಹ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಮಾದರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಭಾರತದ ವೈಸರಾಯ್ ಆಗಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ ಕರ್ಜನ್ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು "ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕಲಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಬಿದ್ದ ನಂತರವೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರದ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯವೂ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರದು" ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು.

❖ **ಸರ್ ಮೈಕೆಲ್ ಸ್ಯಾಡ್ಲರ್ ಆಯೋಗ:–**

ಈ ಆಯೋಗವು ೧೯೧೭ ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಗೆ ಬಂದು, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲದ ಭಾರತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಇತಿಹಾಸ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಹೀಗಿತ್ತು: " ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ತರುಣನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ, ತನ್ನ ತಾಯಿ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಗಮವಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ದೋಷವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಹಂತ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ನೆರವಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಸಂಗತಿ" ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಕೇವಲ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಆಯೋಗದ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

- ➢ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿತು.
- ➢ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.
- ➢ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು ಅಂತರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.
- ➢ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು.
- ➢ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು.
- ➢ ಪೂರ್ಣಾವಧಿಯ ಹಾಗೂ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಉಪಕುಲಪತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಡಕು–ಕೆಡಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇ ಕೆಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದವು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ನಂತರದ ಆಯೋಗಗಳು:

❖ **ಡಾ॥ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ಆಯೋಗ** :–ಈ ಆಯೋಗವು ೧೯೪೮–೪೯ ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತಹ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು.

❖ **ಸಂವಿಧಾನ ಜಾರಿಗೆ:** ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ೧೫ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಬರಲು ದಾರಿಯಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು.

❖ **ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ:**–ಈ ನೀತಿಯು ೧೯೮೬ ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿ–ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ:–

  - ➢ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅವಶ್ಯಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಿ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.
  - ➢ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪದವಿ ಪಡೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಮುಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಪದವಿ ಪಡೆಯಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು.

❖ **ರಾಜ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ:** ಈ ನೀತಿಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಜಾರಿಗೆಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ೨೦೨೪ ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಕಾನೂನು, ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸ್ಥಿತಿ–ಗತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಕೆಲವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿವಿಧ ಆಯೋಗಗಳು ಭಾರತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕವಾದಂತಹ ಆಯೋಗಗಳಾಗಿವೆ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನುಕೂಲಗಳು:

೧. ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ
೨. ದೇಶಕ್ಕೆ ಭದ್ರತೆ
೩. ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕೆ
೪. ವಿವಿಧ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಬಳಕೆ/ಸಮಗ್ರ ಬಳಕೆ
೫. ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು
೬. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿನಿಮಯ
೭. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ
೮. ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು
೯. ಆರ್ಥಿಕಅಭಿವೃದ್ಧಿ
೧೦. ಸಮಾಜದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯ.

Shikshan Sanshodhan : Journal of Arts, Humanities and Social Sciences **ISSN(o): 2581-6241**
Monthly, Peer-Reviewed, Refereed, Indexed Journal **Impact Factor: 7.384**
Volume - 8, Issue - 1, January - 2025

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು:

೧. ನಿರುದ್ಯೋಗ
೨. ಮೂಲವನ್ನು ಮರೆಯುವಿಕೆ
೩. ಜ್ಞಾನದದುರುಪಯೋಗ
೪. ಖಾಸಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ್ಲಲ್ಲಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ
೫. ಸಮಾಜ ಬಾಹಿರ ಕೃತ್ಯಗಳು

ಭಾರತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸರ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕ್ರಿಯಾಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತವೆ. ಈ ಕ್ರಿಯಾಯೋಜನೆಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತೀಕರಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ಹಲವಾರು ತೊಡಕಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಗಳಂತಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಚಿವಾಲಯ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಧನ ಸಹಾಯಆಯೋಗವು ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಮುಂದಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಚಿವಾಲಯವು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದರೂ; ಸಹ ಅವರ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಹಲವಾರು ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸು.೬೦೦ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ೩೭,೦೦೦ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರವೇಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಒಂದೇ ತೆರನಾದಂತಹ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ, ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಚಿವಾಲಯ ಏಕರೂಪ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಕ್‌ಕಮಿಟಿಯು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹಲವಾರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅವುಗಳ ಬಾಹ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆಡಳಿತದ ಹಲವಾರು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಮೇಯ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ ಖಾಸಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿವೆ. ಖಾಸಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹಲವರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅನೇಕ ಆಸೆ ಆಮೀಷಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿರುವಂತಹ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಂದು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜನರಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗೌಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ವಲಯದ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ, ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೊರತೆ, ಉತ್ತಮ ಪರಿಸರದ ಕೊರತೆ– ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಚಿವಾಲಯವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಮಯದ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗಿ, ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಜೀವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂತಲೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಲೆಗೆ ತುಂಬುವಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆನ್ನುವುದು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಆದರೀಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಧೋರಣೆ ಶಿಕ್ಷಕ, ಪೋಷಕ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ತನಕ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಬದುಕನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮದಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಲಾಷೆಯ ತತ್ವವಾಗಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಓದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಯ ಕಾಡಬಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಬೇಕು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕವಾದಂತಹ ಆಯೋಗಗಳು

೧. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ಆಯೋಗ ೧೯೪೮–೪೯
೨. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಆಯೋಗ ೧೯೫೨–೫೩
೩. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯರ್‌ಆಯೋಗ ೧೯೫೩–೫೪
೪. ಕೊಠಾರಿಆಯೋಗ ೧೯೬೪–೬೬.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು

ಇಂಡಿಯನ್ ಇಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್‌ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ಡ್ ಸ್ಟಡಿ (ಐ ಐ ಎ ಎಸ್) – ಶಿಮ್ಲಾ

ಇಂಡಿಯನ್‌ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್‌ರಿಸರ್ಚ್ (ಐ ಸಿ ಹೆಚ್ ಆರ್) _ ನವದೆಹಲಿ
ಇಂಡಿಯನ್‌ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಆಫ್ ಫಿಲಾಸಫಿಕಲ್‌ರಿಸರ್ಚ್ (ಐ ಸಿ ಪಿ ಆರ್) – ನವದೆಹಲಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು

೧. ಅಲಿಗರ್ ಮುಸ್ಲಿಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ–– ಅಲಿಗರ್
೨. ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ–– ವಾರಣಾಸಿ
೩. ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಹೈದ್ರಾಬಾದ್
೪. ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ––ದೆಹಲಿ
೫. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ನವ ದೆಹಲಿ
೬. ಜಾಮಿಯಾಮಿಲಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ನವದೆಹಲಿ
೭. ಜವಹಲಾಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ನವದೆಹಲಿ
೮. ನಾರ್ತ್‌ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಹಿಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಶಿಲ್ಲಾಂಗ್
೯. ಪಾಂಡಿಚೆರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಪಾಂಡಿಚೆರಿ
೧೦. ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
೧೧. ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ– ಕೊಹಿಮಾ
೧೨. ತೇಜ್ಪುರ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ–ತೇಜ್‌ಪುರ
೧೩. ಅಸ್ಸಾಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಸಿಲ್ಚಾರ್
೧೪. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ನವದೆಹಲಿ
೧೫. ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ್ ಭೀಮ್‌ರಾವ್‌ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಲಕ್ನೋ
೧೬. ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ– ವಾರ್ಧಾ
೧೭. ಮೌಲಾನ್‌ಆಜಾ಼ದ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಉರ್ದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ – ಹೈದರಾಬಾದ್

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿತರಿಸುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸ್ಫುರಿಸುವಂತಹ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ದೇಶದಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಪಾತ್ರವೂ ಸಹ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಭಾಷೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಅಥವಾ ತನ್ನ ಮೂಲ, ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ; ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜ ಉನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗಾಗಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಬಿದ್ದ ನಂತರವೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರದ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಾಯವು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಷಯವಾಗಲೀ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಚೆನ್ನಾಗಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಮೂಲಕ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

೧. ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಕಲ್ಗುಡಿ ಸಂ. (೨೦೦೬) ಸುವರ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಸುವರ್ಣ ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೨. ಅದೇ ಪುಸ್ತಕ. ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೭.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

೧. ಅನೂಸೂಯ ವಿ ಪರಗಿ. (೨೦೦೫). ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ. ವಿವೇಕ ಪ್ರಕಾಶನ. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ.
೨. ಅರುಣ್ ಸಿ ಮೆಹ್ತಾ. (೧೯೯೮). ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ: ದಾಖಲಾತಿ ಯೋಜನೆಗಳು. ವಿಕಾಸ್ – ಎನ್ ಐ ಪಿ ಎ.
೩. ಡಾ. ಬಸವರಾಜಕಲ್ಗುಡಿ ಸಂ. (೨೦೦೬). ಸುವರ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ಸುವರ್ಣ ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ. ಬೆಂಗಳೂರು.